

ՕՐԻՄ ԵԼՎ*

(வடமோழியும் தென்மோழியும்)

[மதுரை உயர்தா கீதிமன்றத்து வழக்கங்களும்
ஸ்ரீ. அ. அரங்கசவாமி ஜபரவர்கள்]

உலகின்கண் தற்பொழுது வழக்கிலிரும் பற்பல பாலைகளையும், அவைகளின் முற்போக்கு பற்போக்குகளையும் ஆராய்ச்சி செய்திடவில்லை தேசத்தில் வழங்க வரும் வடமொழியும் தென்மொழியும் சிலகாரணங்களால் மற்றப் பாலைகளைக்காட்டிலும் விசேஷ கிளைமையுடன் கூடிசிற்கின்றன. அவைகள் எக்ஸைத்தில் இவ்வுலகேல் தொன்றினங்களைப் பது சரித்தார் ஆராய்ச்சியால் இதோறும் அறிப்படையில்லை. ஆனால் அவ்விரண்டு பாலைகளும் இப்பாரததூயியில்லிருப்பதற்குமிகு கூக்களேபோல் தோன்றி, ஒக்கு வன்றை, இத்தேசத்தின் இருப்பெரும்பகுதிகளில் அபிவருத்தி பெற்று இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே இலக்கண இலக்கயகளாம் சிறப்புற்ற, மதம், தத்தவாசனத்தை, விஞ்ஞானம், கலை, ஆதமாருணம், நெகரிகம், முனைற்றம் முதலான பல துறைகளில் இன்றியமையாத கருவிகளாக விளக்கி வந்திருக்கின்றன. அவைகளினின்ற பற்பல கிளைப்பாலைகளை பிரித்து விருவுப்பற்றுத் தனி ததனியே அவைகளுக்குரிய இலக்கண இலக்கப்பக்களை உண்டுபண்ணிக்கெடுத்து இக்காலத்திலே பல்லாயிரம் மக்களுள் வழங்க வருகின்றன. வடமொழியை ஹிந்தி, வகாம், ஒட்டாம், குர்ஜுஞாம், மகாராட்டிரம் முதலிய பாலைகள் தாய்ப்பாலையாகப் போற்றகின்றன. தமிழ்மூத்தெலுங்கு, கன்னடம், மலைபாளம், தமிழ் முதலிய பாலைகளுக்குத் தாய்ப்பாலையாக எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டு தெளிவுறப் போற்றுவது புலப்படமாலிருப்பினும், அப்பாலைகளுக்கீலை வரும் தமிழ்ப்பாலையைப் பூலம் என்பது அவைகளுக்குப் பொறுவராயுள்ள பல குடிப்பகுதிப் பதகளை ஒத்துப்பார்த்த ஆராய்ச்சி செய்வதாலும் அப்பாலைகளின் பூர்வ அமைப்புக்களைக் கவனித்துப் பார்ப்பதாலும் அவைகளெல்லாம் வடமொழியினின்ற வேறுட்ட திராவுடமொழிக் கூட்டத்தைச் சீர்த்துவைகளைத் தீர்மானிக்கத்தகும்.

மெதுதேசத்தின் வடபாகத்தில் தெனமொழி வளர்ச்சியுற்ற விளை மையில் வியாபிததுப் பரவாமற்போ பினும், திராவிட மொழிக்கூட்டத் திற் சேர்ந்த சில பாலைங்கள் அப்பாகத்திலே தற்பொழுத வருமானது வரும் கிலீ பூர்வ ஜித்யார்க்காறுக்குள் வழகே வருகின்றன, தென்னிடத் தொயிலை இடைச்சங்க காலத்தில் வழக்கவந்த இலக்கண ஏங்களில் ஒன்று கூட தெளைப்பியத்திற்குச் சிறப்புப்பார்வ இயற்றிப் பண்மபாரா னர் “வடவேங்கடம தெருமுரி ஆயிடைத் தமிழ்க்கூற நல்லுலகத்து வழக்கும் செய்யினுமரை” த தமிழ் ஆருந்ததரக்க கூறுகின்றனர்.

வடமொழி, தென்மொழி இவை
ளின் ஆதியை அறியக்கூடாமை
பால் சிவப்ரான்து டராக ஒளியினி
ந்ற வடமொழியின அச்சுர ஒளி
கள் வெளித்தோன்றின வேவன்றும்
அமரக்கடவுள்ளால் அகத்தபன்
தமிழ்ப்பரவூரையை நங்கமைத்துப்
பேரகத்தியம் சிற்றகநிதிபம் என்ற
• அண்டு இக்கண நூல்களை இயற்
பெறவும் அதற்கு மகாபாட்டியம்
என்ற பேருரையை அமைக்கத்தக்க
ஸ்ர உயங்கூ ஏற்படவும் பேரது
மானகாலம் சிக்குஷ்திருக்கல்லையும்
அககாலத்தை ஓர்ணையிக்குங்கால
பாணியை முனிவரும் புதத்தாலத்
திறகுமுன ஆருந்தாரென்றும் சில
ஆராயசகிக்காரர்கள் துணிவுடன்
உழன்றனர்.

* அது, மதுரைத் தலையிருஷ்டா காஷத் தின் 47-ஆம் வருடத்திலே பழைய சபையிற் படிக்கும்படி எழுக்கப்படுவது

அவ்விரு பாலைகளின் பழமைக்கே சான்றியிருக்கின்றன. வட்டமொழிலே பிரசித்திபெற்ற இலக்கண நுலகை அட்டாத்தபாகி என்ற வியாகரண சாத்தெத்தைப் பாணி விழுனி இயற்றமுன் ஜங்கிரம் என்ற வியாகரண நூல் வட்டமொழி பில் வழங்க வந்தது. மேற்கொல் விய பனம்பானார் அகத்திய முனி வரின் ஒருசிடாயிருந்து அகத்திய முனிவரின் மற்றெல்லா சிடாயியை தெல்காப்பைகர அச்சிறப்புப்பாரி ரத்தில் “ஜங்கிரம் கிறைத்த தொல் காப்பியனைத் தன்பெயர் தோற் றிப் பஸ்குழ் கிறத்த படிமையேரனே” என்ற புகிழ்சின்றனர்.

வட்டமொழிலே பாணினி முனி வரால் இயற்றப்பட்ட இலக்கணது அக்குப் பதஞ்சவி முனிவர் மகாபாடியம் என்ற பிரபல உரையைச் செய்தனர். பதஞ்சவி முனிவர் வட்டங்கூத்துவாய்க்கூத்து காலத்தை நாம் கிச்சைத்துடன் ஒரு வாழ முடிவுக்கறலாம். அவர் இப்பற்றிய மகாபாடிபத்தில் யவனர் ‘சாங்கத’ நகரத்தை முற்றுகைசெய்தனவென்றும் ‘மாத்தியமிகர்’ என்ற வகுப்புணரின் பிரத்கூத்தை முற்றுகைசெய்தனவென்றும் வட்டமொழி பில் வழங்கவேரும் ஒருவித இழாத கால விளைச்செல்லுக்கு உதாரணங்களாகக் கூறப்படுகின்றனர். இந்தியரின் வட்டமேற்குப் பாகங்களில் அரசு செலுத்தவங்க மினுங்கிரன் என்ற பவன அரசன் சாங்கத கூரை முற்றுகை செய்கிறுக்கக்கூடிய வன் வெறும் அவன் கெறிஸ்து அவசிக்குத் து மூன் 140-ம் ஆண்டு முதல் 120-ம் ஆண்டுவரை அரசு செலுத்தவங்கள் என்றும் சரித்தா ஆராய்ச்சியர்கள் வெளிபார்க்கின்றது. மாத்தியமிகர்கள் நாகர்ஜ்ஜுனர் என்ற பெளத்தமதப் பெயர்பெற்ற ஆசிரியரின் தத்துவ சாஸ்திரத்தைக் கைப்பற்றின் ஒரு கட்டத்தாரர்களுக்கியரியான்றுது. பதஞ்சவி முனிவர் உதாரணமாகக் கொண்ட இமந்தகாலவிழுச் சொல்லானது அவர்களிலே காணுத அவர் காலத்தில் கிடஞ்சுத் சமயவங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். விரைவும் பாகங்கள் என்று

வர் இயற்றிய மகாபாடியத்தில் வர்கத்தேசத்தில் அரசு செலுத்தி வந்த மோரிப ஈசுவம்சத்தார் காலத்திற்குப்பிறகு பதஞ்சவி முனிவர் தோண்றினால்ரண்டும் வெளியாகின்றது. ஆகையால் மேற்கொல்லிய காரணங்களைக்கொண்டு பதஞ்சவி முனிவர் மகாபாடியத்தைக் கிறிஸ்து பிறப்பதற்குபேர் 140-ம் ஆண்டு முதல் 120-ம் ஆண்டுக்குள் இயற்றனவரென்ற முடிவு செய்பத்தகுமா பாணினி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட வியாகரணத்துல் அதற்குமுன் பிரச்சத்தைப்பறவு வழங்கிவந்த வடமொழி வியாகரணங்களை யெல்லாம் தனவிவட்டு முன்னேற்றப்பறவும் அதற்கு மகாபாடியம் என்ற பேருரையை அமைக்கத்தக்கூர் உயிளை ஏற்படவும் பேரநுமானகாலம் நிதமுத்திருக்கின்றது. அக்காலத்தை நிரணபிக்குங்காலம் பாணினி முனிவரும் புதைகாலத்திற்குமுன் ஒருநூரெண்டும் சில ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் துணிவுடன்

ஆகையால் ‘ஐந்திரம் சிறைந்த
தொகைப்பியர் பரணினி முனிவரின
விபரசுரணசாதந்திரம் பிரபுவமடைய
மனதும் ஐந்தர இலக்கணம் வழு
ங்களாந்த காலைத்திடும் வாய்ந்த வித
தன்றென்ற நிமாலை முடிவுகளால்

மேற்கொலிய முடிவை உறுதிப்
படுத்துவதற்குப் பாணினி முனிவர்
அவர்பெயரால் உள்ள வட்டமாழ்
விசாகரண குத்தங்களை இயற்றி
காலத்தில் பாக்ஞலுக்கியர் ஆக்கிய
வாஜஸ்கெயரால் சுக்கிலபசுசங்கதை
யானது தொகுக்கப்படவில்லையெ
ன்று சில காலத்துக் க்ராந்த ஆராய்ச்
சுக்கரரால் கூறப்படுகிறது. அங்கா
ரண்டதால் சுக்கிலபசுரவேதமானது
நச்சனாக்கனியர் உணரவில் கூறப்
படவில்லையன்று ஊட்கைத் தீய
வறபழக்கமுத.

சங்கிரகுப்ததுடைய பேரானும்
அசோக அரசன் பாடலிபுரத்தில்
அரசரண்ட காலத்திலீல பாண்டிய
தேசத்திலேபுத்தமதக் கொள்கைகளை
லைப் பரவச்செய்ய ஆகிரிப்களை
அறுப்பின்றைக் குவனது கல்வெட்டு
உக்களால் வெளியாகின்றது. விவிளியதுளின் பழைய ஏற்பாட்டிலே
கற்பட்டுள்ள மூத அரசன் சங்கர
மன காலத்திலீல தென்னிச்தியாகின்ற
விருந்து அவனுல் சிர்மரணிக்கப்பட்ட
பட்ட மூதஆலைபத்தின் உபத்தொகத்திற்காக,
தமிழ்ப்பாலை வழங்கக் கிணற மின்ற
மயில், முதலில் பாலைகள் ஏற்றுவது
செப்பப்பட்டனவென்பதைக் காட்டு
விவரத்து மூத பாலையில் வழங்கும்
கும் தீர்மைக் குவல முதலில் பத்திரிகைகளிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ச்சுராக்கள் சரணாரும்.

தமிழும், தமிழிலிருங்க தமிழ்
நடவடிக்கை ஆகியியறை யுறப்பத்து

நாவல் பிரசுரங்கள்

திருமதிலே, திருவாளர். சே. வெ.
ஐட்புலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள்

நாவலர் அச்சிட்ட புத்தகங்களுக்குத் தனி மகிப்புண்ணெடன்பதை எல்லோரும் அறிவர். அவற்றுள் எழுத்துப் பிழை முதலியன் இராதெண்பது பலர் கம்பிக்கை. இப்படி ஒன்று மதிக்கப்பட்ட அப்பிரசாரங்களைக் காலத்திற் கேற்றபடி கல்லுமிறையில் (பாட்டு முதற் குறிப்பக்ரதி முதலியவற்றுடன்) அச்சிட்டு வழங்கவேண்டியது அவசியமான ஓரே? அப்பது எழுபது வருடங்களுக்கு முன்னர் அச்சிட்டபடியே இப்போதும் அச்சிட்டுவேழுவங்குவது சரிப்பான்தே!

கந்தபுராணத்தை எடுத்துக்கொள் நுவேராம், வசதிக்குறைங்கலமுதன் முறை 1869ம் ஆண்டில் அச்சிட்ட பேரது சிறைமழுத்தில் பாட்டுமுதற் குறிப்புப்பகாதியின்றிப் பிரகரிக்கப் பட்டுள்ளது. அதனை அப்படிபே அப்போதும் (75 ஆண்டுகளுக்குப் பின்) அச்சிட்டு தமிழ்ச்சாட்டிற்கு உதவுவது கருதியா? இப்படிவே ஏனைய புக்தகங்களும், பெரியபூராணம், அகததியர் ச்தவராத்திரட்டு, திருவாசூகம, திருவிசைப்பார், திருப்பல்லாண்டி, சிவநூண்போதச் சிற்றமூர், ச்சாபித் புராணவுரை, பதி ஜூராங் திருமுறை முதலியணவும் தற்கால அச்சமுறைக் க்காப்ப அச்சிட்டு வழியங்கப்படுமாயின் எல்லோரும் நாவலர் பக்கப்பெய்ய வரங்க முனவருவார்களே யன்றி ஏனைய பசுப்புகளை ஒருபோதும் விரும்பார். இதனை நாவலர் தநும் பாலைக் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்வார்களன்று நம்புக்கிறேன்.

சாப்பாட்டுக்கடை
கைத்திருந்தவர் விட்டிற்
சோதனை

போலீசார் 3 பறை அரிசியைக்
கைப்பற்றினர்

யാമ്പ്പരഞ്ഞമ് 21-

ப்பாணம் பெரிபக்கடயில்
சு சாப்பாட்டுக்கடை வைத்
கிறு. கந்தவனம் என்பது

கடையாழ்ப்பரணம் Qur

வள விவைத்துக் கொந்த சப
இன்ஸெபக்ர் திரு. சுப்பையாவும்
வேற சில போலிசாரும் கோதணை
செய்து அங்கு காணப்பட்ட முன்
றபஸ் அரிசகன் அரிசியையும்
6 முத்தல் கொத்தமலியையும்
கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

பெற்ற தனியத்தின் பொருளை
 ‘ஆரிசு’ என்றும் சொல் கிடேக்க
 பாவையில் ஒரிஸா (Oriza) என்ற
 திரிசுத் தூங்கலத்தில் (Rice) என்று
 மாற்றிருக்கிறது. அதுவே கிடேக்
 கர்களுக்கும் தொனிக்கியாவுக்கும்
 ஏற்பட்ட தொடர்பைக் குறிக்கின
 நிலை.

தமிழ்ச்சொல்லரகிய'முத்து' என்ற வர்த்தகத்தொன்று வடமொழியில் "முத்தா" என்று தீர்க்கு உபயோகப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காத ரவரக் கெள்ளியருட்டய அர்த்த சாத்திரத்தல்முத்துக்கள்பலவகைப் பட்டன என்றும் அவைகளில் இருக்க முத்துக்களின் பெயர்கள் (நாமரப்பர்ணியில் உற்பத்தியாகின்ற ஒருவகை முத்து) "நாமரப்பர்ணிகம்" என்றும், (பரணாடிய கவரடத்தில் உண்டாகும் ஒருவகை முத்து) "பண்டிய கவுசட்டய" என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. இக்காலத்திலும் உதவினின்றியிடவுக்குப், ஆலகைத் திருக்கும் மக்களிலும் கூட உடல்

தேவாகந்தன் முத்துக்கன் உண்டா
ர. வைத் தாமி. கட் யெ கஞ்சி ரமி. வந்தம்.

